

единъ грѣкъ на име Тодоръ; той е былъ свирѣпъ, войнственъ но лукавъ челоувѣкъ, той успѣлъ съ сила и измама да привзѣмни много градове въ Тракія и въ Македонія: Едрине, Солунъ и проч.; той се коронясалъ за царь отъ Охридскія Митрополитъ, и тѣй се е много прославиль. Царь Иванъ Асѣнь II, по неизвѣстни причини, склучиль съ тоя царь съюзъ, но той нарушилъ тоя съюзъ, и царь Иванъ Асѣнь II му обявилъ спорядъ това война въ 1230 год. Двѣтъ враждебни войски на царь Ивана Асѣня II и царь Тодора се срѣщнали при Клокотница, близо при рѣка Марица. По горѣ нѣ изложихми подробно за побѣдата, която одържалъ Асѣнь II надъ тоя Киръ Тодора при описванъето на църквата Св. 40 Мжчениковъ, която той е построиль „въ знакъ благодарности“ за тая побѣда. Нѣ спомѣнххми при това, че спорядъ както се разказва и въ надписъ-тъ що е исписанъ на мраморнія стѣлбъ въ църквата Св. 40 Мжчениковъ: царь Иванъ Асѣнь II е былъ единъ отъ най великитѣ и най славнитѣ Български царіе; и спорядъ славнитѣ му побѣди, и спорядъ благоразумното устройство на държавата му. Съпругата му Марія (Маджарка) умрѣла въ 1239 год., а въ 1240 год. той се уженилъ за Ирина, дъщеря на царь Тодора, когото той заедно съ фамиліята му бѣше плѣнилъ въ битката при Клокотница; и го държѣше въ Търново. Царь Иванъ Асѣнь II при това много се е грижалъ и за доброто устройство на Българската Църква и сполучиль да издѣйствува за да се рѣкоположи тогавашнія Търновски Митрополитъ Іоакимъ за Патріархъ, на което дѣйствително и се согласили и рѣкоположили Іоакима Патріарситѣ: Цариградскій Германъ, Антиохійскій, Іерусалимскій и Никейскій; тоя Патріархъ впрочемъ умрѣлъ въ 1239 година отъ чумата, когато е умрѣла и царицата Марія. Въ 1241 година се поминалъ царь Иванъ Асѣнь II презъ Юній мѣсяцъ въ Търново, и е былъ погребенъ въ църквата Св. 40 Мжчениковъ. Той оставиль Българското царство въ цвѣтуще състояніе въ всяко едно отношеніе, както и по горѣ и на много мѣста спомѣнххми; ако бѣше го наслѣдилъ е-